COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 19.12.2017
COM(2017) 788 final

PACHETUL PRIVIND MĂRFURILE

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU ȘI COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN

ASUPRA FUNCȚIONĂRII DIRECTIVEI (EU) 2015/1535 ÎN PERIOADA 2014 - 2015

{SWD(2017) 465 final}

Cuprins

INTRODUCERE 3

1. Direcții de dezvoltare în perioada 2014-201 5 5

1.1. Utilizarea procedurii de notificare în contextul unei „legiferări mai bune” și pentru o îmbunătățire a competitivității 5

1.2. Utilizarea procedurii de notificare pentru a stimula recunoașterea reciprocă 5

1.3. Îmbunătățiri aduse procedurii de notificare 6

1.4. Jurisprudența legată de Directiva privind transparența pieței unice 6

2. Punerea în aplicare a procedurii de notificare 7

2.1. Eficacitate: prezentare generală 7

2.2. Utilizarea procedurii de urgență 18

2.3. Notificarea „măsurilor de stimulare fiscală sau financiară” 19

2.4. Răspunsul la reacțiile Comisiei 19

2.5. Monitorizarea procedurii de notificare 19

2.6. Schimburi structurate cu statele membre 20

2.7. Cererile de acces la documentele eliberate în temeiul Directivei privind transparența pieței unice 21

2.8. Transparența 21

3. Concluzie 22

REZUMAT

Prezentul raport analizează punerea în aplicare a uneia dintre pietrele de temelie ale pieței interne, din 2014 până în 2015: procedura de notificare stabilită de Directiva (UE) 2015/1535[1] (denumită în continuare „*Directiva privind transparența pe piața unică*"). Raportul evidențiază contribuția semnificativă a procedurii de notificare la funcționarea pieței unice și la punerea în aplicare a politicii pentru o mai bună legiferare[2].

Directiva (UE) 2015/1535 a fost adoptată la 9 septembrie 2015 și a abrogat și a înlocuit Directiva 98/34/CE. Întrucât Directiva 98/34/CE a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori (în special pentru a include serviciile societății informaționale și pentru a elimina standardele tehnice din domeniul său de aplicare), s-a luat decizia de a o codifica din motive de claritate.

Notificarea către Comisie a reglementărilor tehnice naționale înainte de adoptarea acestora a continuat să fie un instrument eficient de prevenire a barierelor în calea comerțului și de cooperare dintre Comisie și statele membre, precum și între statele membre însele. Procedura de notificare a reprezentat, de asemenea, un instrument important pentru ghidarea activității naționale de reglementare în anumite sectoare aflate în dezvoltare și pentru îmbunătățirea calității reglementărilor tehnice naționale - în materie de transparență, lizibilitate și eficacitate - în domeniile nearmonizate sau doar parțial armonizate. Claritatea sporită a cadrului juridic din statele membre îi poate ajuta pe operatorii economici să se adapteze la noile norme și, astfel, să diminueze costurile accesului la reglementări și să le aplice corect. Acest lucru este posibil și datorită faptului că reglementările tehnice notificate Comisiei sunt traduse în cele 23 de limbi oficiale ale UE[3].

[1] Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (codificare; JO L 241, 17.9.2015, p. 1–15).

[2] Planul de acțiune pentru îmbunătățirea mediului de reglementare, COM(2002) 278 final. A se vedea, de asemenea, „*O mai bună legiferare pentru creștere economică și locuri de muncă în Uniunea Europeană*", COM(2005) 97 final; *Punerea în aplicare a programului comunitar de la Lisabona: o strategie de simplificare a cadrului de reglementare*", COM(2005) 535 final; *O analiză strategică a programului pentru o mai bună legiferare în Uniunea Europeană,* COM(2006) 689; *A doua analiză strategică a programului pentru o mai bună legiferare în Uniunea Europeană*, COM(2008) 32, *A treia analiză strategică a programului pentru o mai bună legiferare în Uniunea Europeană*, COM(2009) 15 *Reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană*; COM(2010)543 și COM(2016) 615 final, *O mai bună legiferare*: *Rezultate mai bune pentru o Uniune mai puternică.*

[3] Traducerea în limba irlandeză nu este disponibilă.

INTRODUCERE

Procedura de notificare pentru reglementări tehnice naționale permite Comisiei și statelor membre ale UE să examineze înainte de adoptare reglementările tehnice pe care statele membre intenționează să le introducă pentru produse (industriale, agricole și de pescuit) și pentru serviciile societății informaționale (a se vedea anexa 1 la documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește prezentul raport). Aceasta se aplică într-o manieră simplificată statelor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS), care sunt semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European (SEE), precum și Elveției și Turciei (a se vedea anexa 3).

Scopul principal al procedurii de notificare este să împiedice crearea de noi bariere pentru piața internă înainte de a fi puse în aplicare și de a produce efecte negative.

Piața internă este una dintre cele 10 priorități ale Comisiei și Comisia consideră că o mai bună funcționare a pieței unice este motorul care contribuie la construirea unei economii europene mai puternice, precum și „*cel mai mare atu al Europei într-o perioadă de globalizare tot mai accentuată*."[4] Din acest motiv, împreună cu statele membre, Comisia va depune eforturi pentru a valorifica întregul potențial al pieței unice, „*astfel încât cetățenii, întreprinderile și autoritățile publice să aibă acces la bunuri și servicii de cea mai bună calitate, la cel mai bun preț sau serviciu*".[5] Astfel cum se menționează în Strategia privind piața unică, „*piața unică este, fără îndoială, printre cele mai importante realizări ale Uniunii Europene*"[6] și Comisia consideră că este o prioritate în vederea eliminării barierelor de reglementare și de altă natură rămase pe piața unică a bunurilor și serviciilor. Comisia Europeană a decis să dea un nou impuls pieței unice, cu o serie de acțiuni ambițioase și pragmatice, în domenii esențiale pentru piața internă a Uniunii Europene, cum ar fi economia circulară, economia colaborativă, piața unică digitală, uniunea piețelor de capital și impozitarea.

În comunicarea sa intitulată „*Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi*",[7] Comisia a subliniat că *„mărfurile generează aproximativ 75 % din schimburile comerciale din interiorul UE [și că], în 2014, comerțul cu mărfuri între statele membre ale UE a fost evaluat la 2 900 miliarde EUR"*, subliniind astfel rolul important jucat de comerțul cu mărfuri în contextul general al comerțului pe piața unică (comerțul cu mărfuri în interiorul UE reprezenta 20,6 % din PIB-ul UE în 2015). Necesitatea de a consolida libera circulație a mărfurilor și de a furniza întreprinderilor un cadru de reglementare mai previzibil este reluată în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește prezenta comunicare. Directiva privind transparența pieței unice contribuie în mod direct sau indirect la mai multe inițiative de monitorizare a Strategiei privind piața unică.

Având în vedere centralitatea Directivei privind transparența pieței unice în buna funcționare a pieței unice pentru mărfuri și pentru serviciile societății informaționale, prezentul raport este adoptat împreună cu „pachetul privind mărfurile". Obiectivul pachetului este de a stimula piața unică și de a valorifica întregul potențial al acesteia, prin consolidarea încrederii în piața unică în beneficiul tuturor, atât al cetățenilor, cât și al întreprinderilor. În special, vor fi prezentate inițiative menite să ofere o mai bună funcționare a recunoașterii reciproce și să

---

4 https://ec.europa.eu/commission/publications/president-junckers-political-guidelines_ro

5 A se vedea *Orientările politice ale președintelui Juncker, Un nou început pentru Europa: Agenda mea pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice. Orientări politice pentru viitoarea Comisie Europeană*, https://ec.europa.eu/priorities/internal-market_en.

6 *O strategie privind piața unică pentru Europa - Analiză și dovezi care însoțesc documentul „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi*, SWD/2015/0202 final.

7 A se vedea *Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, către Consiliu, către Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi,* COM(2015) 550 final.

îmbunătățească punerea în aplicare a normelor comune privind siguranța produselor la nivelul UE.

Directiva privind transparența pieței unice este cel mai deschis și mai transparent instrument al pieței unice. Este un sistem unic care împiedică apariția unor noi obstacole în calea pieței unice, punând accentul pe transparență, dialog, prevenire și o mai bună legiferare. Pe lângă faptul că prevede că statele membre sunt pe picior de egalitate cu Comisia în cadrul acestei proceduri, sistemul permite de asemenea părților interesate să aibă acces la toate reglementările tehnice naționale în curs de elaborare, acestea fiind traduse în 23 de limbi oficiale ale UE. Prin urmare, operatorii economici pot anticipa crearea de obstacole în calea comerțului și, asumându-și un rol activ în procesul de notificare, pot preveni, în mod concret, sarcinile administrative inutile și costisitoare care le afectează activitatea.

Directiva privind transparența pieței unice joacă, de asemenea, un rol important în dialogurile cu statele membre privind conformitatea[8], care fac parte din componenta strategiei privind piața unică legată de cultura respectării normelor și aplicarea inteligentă a acestora[9]. Comisia consideră că aceste reuniuni reprezintă o oportunitate pentru inițierea unui dialog cu scopul de a îmbunătăți transpunerea, implementarea și aplicarea legislației UE. Aceste dialoguri reprezintă, de asemenea, o ocazie pentru a discuta împreună cu statele membre modalitățile de a aborda în mod proactiv provocările legate de respectarea legislației UE. În acest context, dialogul în temeiul Directivei privind transparența pieței unice, împreună cu alți indicatori, permite Comisiei să identifice mai bine sectoarele problematice și problemele structurale în statele membre.

Ținând seama de rolul Directivei privind transparența pieței unice în prevenirea creării de bariere pe piața unică a mărfurilor, Comisia a prezentat recent, în cadrul pachetului privind serviciile, o propunere legislativă pentru un instrument de sine stătător de notificare în domeniul serviciilor. Aceasta are drept scop modernizarea procedurii de notificare existente în cadrul Directivei privind serviciile[10] și va permite verificarea mai în amonte a justificării și proporționalității noilor reglementări naționale care restricționează potențial libera circulație a serviciilor, precum și abordarea conformității prin intermediul dialogului cu statele membre înainte ca actul legislativ propus să fi fost adoptat[11].

Având în vedere domeniul larg de aplicare al acesteia, care acoperă toate produsele, industriale, agricole și de pescuit, și serviciile societății informaționale, Directiva privind transparența pieței unice contribuie, de asemenea, la promovarea liberei circulații a bunurilor și a serviciilor în sectoarele emergente ale economiei digitale și la prevenirea creării de bariere în calea comerțului în piața unică digitală a UE. Procedura unică de notificare din Directiva privind transparența pieței unice contribuie la crearea unei piețe unice digitale mai puternice si mai conectate. În ceea ce privește economia colaborativă, Directiva privind

---

8 Dialogul privind conformitatea se desfășoară sub forma unor reuniuni structurate/strategice cu statele membre, organizate în mod regulat pentru a evalua stadiul integrării pieței unice în statul membru respectiv, în special în situația actuală de transpunere și de constatare a neîndeplinirii obligațiilor aflate în curs de desfășurare.

9 A se vedea punctul intitulat „*Asigurarea unei culturi a respectării normelor și a controlului inteligent al aplicării lor, pentru a contribui la realizarea unei veritabile piețe unice*” din Strategia privind piața unică, http://ec.europa.eu/growth/single-market/strategy_en.

10 Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, JO L 376, 27.12.2006, p. 36-68.

11 A se vedea *Propunerea de directivă privind punerea în aplicare a Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne, care prevede o procedură de notificare pentru regimuri de autorizare și cerințe legate de servicii*, COM(2016) 821.

transparența pieței unice urmărește să prevină adoptarea de către statele membre a unor cerințe privind accesul pe piață nejustificate și disproporționate[12].

1. DIRECȚII DE DEZVOLTARE ÎN PERIOADA 2014-2015

1.1. Utilizarea procedurii de notificare în contextul unei „legiferări mai bune" și pentru o îmbunătățire a competitivității

Deja în comunicarea sa din 2002 intitulată „*O mai bună legiferare pentru creştere economică şi locuri de muncă în UE*"[13], Comisia a subliniat faptul că mecanismul de control preventiv instituit prin Directiva privind transparența pieței unice contribuie la îmbunătățirea calității reglementărilor naționale privind produsele și serviciile societății informaționale. Cooperarea dintre Comisie și statele membre, în contextul procedurii de notificare, are scopul de a asigura un cadru de reglementare mai clar pentru operatorii economici.

În cadrul planului de acțiune al Comisiei în vederea simplificării și îmbunătățirii mediului de reglementare[14], statele membre au fost invitate să prezinte studii de impact (sau concluziile lor) împreună cu proiectele notificate de reglementări tehnice în conformitate cu Directiva privind transparența pieței unice, în cazul în care asemenea studii au fost realizate pe plan intern. Prin efectuarea acestor studii de impact, statele membre sunt încurajate să reflecteze în avans asupra celor mai adecvate instrumente care urmează să fie utilizate, astfel încât Comisia să poată să verifice necesitatea și proporționalitatea măsurilor propuse. În perioada de raportare, statele membre au prezentat studii de impact cu privire la 356 de notificări (aproape 25 % din totalul notificărilor). Aceasta reprezintă o ușoară creștere în comparație cu cele două exerciții anterioare, atunci când statele membre au depus 314 studii de impact din 1 439 de notificări (aproximativ 22 % din totalul notificărilor).

1.2. Utilizarea procedurii de notificare pentru a stimula recunoașterea reciprocă

Directiva privind transparența pieței unice contribuie la o mai bună recunoaștere reciprocă. Evaluarea reglementărilor naționale, înainte de adoptarea lor, în temeiul articolelor 34-36 din TFUE și al principiului de recunoaștere reciprocă, precum și al recomandărilor Comisiei de a se introduce o clauză privind piața unică în proiectele de norme naționale notificate, în cazul în care este necesar, contribuie la reducerea riscului ca aceste norme să genereze obstacole de reglementare în calea comerțului. Acest mecanism preventiv ar putea fi completat cu un mecanism de corecție, în cazul în care autoritățile, atunci când iau decizii pe baza normelor naționale în cazuri individuale, aplică incorect principiul recunoașterii reciproce. Din acest motiv, raportul este adoptat împreună cu „pachetul privind mărfurile", care cuprinde o inițiativă de continuare a Strategiei privind piața unică, pentru a da un impuls puternic recunoașterii reciproce în domeniul mărfurilor. Acesta urmărește să introducă utilizarea de către operatorii economici a unei declarații de recunoaștere reciprocă voluntare și să faciliteze o punere în aplicare fără probleme a principiului recunoașterii reciproce. Acest lucru ar trebui să asigure faptul că reglementările naționale nu creează bariere nejustificate în calea comerțului de-a lungul întregului lor ciclu de viață.

---

12 A se vedea *Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - O agendă europeană pentru economia colaborativă*, COM(2016) 356 final.

13 A se vedea *supra*, nota de subsol 2.

14 A se vedea *supra*, nota de subsol 2.

1.3. Îmbunătățiri aduse procedurii de notificare

Unul dintre obiectivele urmărite de Directiva privind transparența pieței unice este de a informa operatorii economici, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), înaintea reglementării tehnice planificate în statele membre, pentru a le permite acestora să își exprime opiniile și să își adapteze activitățile la începutul anului la reglementările tehnice viitoare[15]. Numărul mare de contribuții privind notificările transmise de părțile interesate indică faptul că acest drept de control este utilizat pe scară largă și ajută Comisia și autoritățile naționale să detecteze bariere în calea comerțului.

În cadrul eforturilor sale continue în direcția atingerii transparenței și eficienței necesare, Comisia a elaborat, în 2015, o nouă funcționalitate cu privire la site-ul web al Sistemul de informații privind reglementările tehnice (TRIS)[16]. Această nouă funcționalitate a fost instituită în iunie 2016 și permite oricărei persoane să utilizeze site-ul web al bazei de date TRIS pentru a depune contribuții cu privire la orice notificare în perioada de *status quo* prevăzută la articolul 6 din Directiva privind transparența pieței unice.

Contributorii au posibilitatea de a-și depune contribuția în condiții de confidențialitate și de a o pune numai la dispoziția serviciilor Comisiei. Noul instrument „*Contribuții*" oferă, de asemenea, o modalitate de a obține acces rapid și ușor la contribuțiile din partea altor părți interesate, cu condiția ca acestea să nu fi fost marcate ca fiind confidențiale, acordând mai multă vizibilitate contribuțiilor și în afara Comisiei.

Toate contribuțiile primite prin intermediul acestui nou mecanism vor fi transmise imediat serviciilor competente ale Comisiei, ceea ce reprezintă o creștere a eficienței procesului de contribuire. În același timp, contributorii primesc o confirmare de primire automată prin e-mail prin intermediul notificării de acceptare a primirii contribuției.

1.4. Jurisprudența legată de Directiva privind transparența pieței unice

În perioada de referință, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a emis două hotărâri referitoare la Directiva privind transparența pieței unice și obligațiile acesteia care ajută la clarificarea anumitor aspecte ale directivei și la mai buna definire a unora dintre cerințele acesteia.

În cauza C-307/13 (*Ivansson și alții*), [17]Curtea a precizat că, în cazul în care se efectuează o schimbare în calendarul de punere în aplicare a unui act național și dacă acest lucru este semnificativ, proiectul de reglementare tehnică face obiectul obligației de comunicare către Comisie, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva privind transparența pieței unice („*statele membre comunică din nou proiectul de reglementare tehnică Comisiei [...], în cazul în care îi aduc modificări care au ca efect schimbarea semnificativă a obiectului, scurtarea programului de punere în aplicare avut în vedere inițial, adăugarea de specificații sau cerințe ori transformarea acestora în unele mai restrictive*"). Curtea a adăugat că nerespectarea unei astfel de obligații constituie un viciu de procedură în adoptarea reglementărilor tehnice în cauză și face ca această reglementare tehnică inaplicabilă și, prin urmare, imposibil de executat în cazul persoanelor fizice.

---

15 A se vedea clauza nr. 7 din Directiva privind transparența pieței unice.

16 http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/en/.

17 Cauza a fost înaintată Curții în cadrul unei cereri de decizie preliminare în ceea ce privește interpretarea articolului 8 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 98/34/CE, (JO 1998, L 204, p. 37) privind obligația de a comunica Comisiei orice modificări la proiectele notificate anterior Comisiei, în conformitate cu directiva menționată anterior, care au ca efect schimbarea semnificativă a domeniului de aplicare, micșorarea duratei prevăzute inițial pentru punerea în aplicare, adăugarea de specificații sau cerințe sau adăugarea de restricții la acestea din urmă.

În cauza C-98/14 (*Berlington Hungary și alții*), [18]Curtea a statuat că o legislație fiscală precum cea în discuție, care nu este însoțită de nicio specificație tehnică și de nicio altă cerință care se pretinde a fi menită să asigure conformitatea, nu poate fi calificată drept „*reglementare tehnică de facto*" [articolul 1 litera f) din Directiva privind transparența pieței unice) și că noțiunea de „*reglementări tehnice de facto*" desemnează nu măsurile fiscale propriu-zise, ci specificațiile tehnice sau celelalte cerințe legate de acestea.

Curtea a precizat, de asemenea, că dispozițiile unei reglementări naționale care interzic exploatarea jocurilor de tip *slot machine* în afara cazinourilor constituie „*reglementări tehnice*" în sensul articolului 1 litera f) din Directiva privind transparența pieței unice, proiectele acestora trebuind să facă obiectul comunicării prevăzute la articolul 5 alineatul (1) primul paragraf din Directiva privind transparența pieței unice. Curtea a statuat că „*o măsură națională care restrânge organizarea anumitor jocuri de noroc exclusiv în cazinouri constituie o „reglementare tehnică", în sensul articolului [1 punctul (f) din Directiva privind transparența pieței unice], în măsura în care poate influența în mod semnificativ natura sau comercializarea produselor utilizate în acest context*".

Curtea a statuat, de asemenea, că articolele 5 și 6 din Directiva privind transparența pieței unice, care ilustrează etapele procedurale ale procedurii de notificare, „*nu sunt destinate să confere drepturi particularilor, astfel încât încălcarea lor de către un stat membru dă naștere unui drept al particularilor de a obține de la acel stat membru repararea prejudiciului suferit ca urmare a acestei încălcări în temeiul dreptului Uniunii Europene*".

Aceste hotărâri au oferit o mai bună claritate cu privire la interpretarea articolelor 1, 5 și 6 din Directiva privind transparența pieței unice și, în special, în ceea ce privește notificarea modificărilor legislației notificate anterior, conceptul de reglementare tehnică și faptul că încălcările procedurale nu dau naștere la cereri de despăgubire. Acest lucru va ajuta statele membre și Comisia în aplicarea mai bună a Directivei privind transparența pieței unice.

2. PUNEREA ÎN APLICARE A PROCEDURII DE NOTIFICARE

1.5. Eficacitate: prezentare generală

► **Volumul notificărilor și sectoarele implicate**

Din 2014 până în 2015, Comisia a primit 1 382 de notificări (727 în 2015, 655 în 2014)[19]. Aceasta reprezintă o ușoară scădere față de ultimii doi ani (1 484 de notificări).

Au fost constatate diferențe semnificative în ceea ce privește numărul de notificări între statele membre, unele state membre efectuând în medie mai mult de 50 de notificări pe an, iar altele mai puțin de 10 notificări pe an. În cazul în care această diferență poate fi explicată parțial printr-o structură diferită a organizației de stat (de exemplu prezența autorităților locale/regionale cu competențe de reglementare), lipsa de familiarizare sau un grad de activitate de reglementare mai mare/mai redus, această discrepanță semnificativă ridică semne de întrebare cu privire la conformitatea deplină cu obligațiile de notificare practicată de către unele state membre. Acest lucru poate fi explicat prin faptul că unele autorități naționale de reglementare nu țin seama de Directiva privind transparența pieței unice, de procesul de

[18] Cauza a fost înaintată Curții în cadrul unei cereri de decizie preliminare referitoare, printre altele, la interpretarea articolelor 1, 8 și 9 din Directiva 98/34/CE. În această cauză era vorba despre reglementări în domeniul jocurilor de tip *slot machine.*

[19] Aceste cifre nu includ notificările primite de la țările AELS care sunt semnatare ale Acordului SEE (Norvegia, Liechtenstein și Islanda), Turcia și Elveția. În perioada de raportare, 85 de notificări au fost efectuate de către aceste țări (44 de țări AELS/SEE, 22 de Turcia și 19 de Elveția). A se vedea anexa 3 pentru mai multe informații cu privire la aceste notificări.

notificare și, în special, de obligația de așteptare de trei luni, atunci când își planifică procesul decizional de reglementare.

Stat membru	2014	2015
Austria	38	43
Belgia	20	20
Bulgaria	6	13
Croația	10	4
Cipru	14	3
Republica Cehă	26	37
Danemarca	29	39
Estonia	18	17
Finlanda	34	37
Franța	49	69
Germania	50	61
Grecia	7	8
Ungaria	24	22
Irlanda	6	2
Italia	29	20
Letonia	15	21
Lituania	4	8
Luxemburg	2	1
Malta	5	1
Țările de Jos	59	44
Polonia	25	36
Portugalia	7	22
România	24	17
Slovacia	23	35
Slovenia	8	6
Spania	21	30
Suedia	38	32
Regatul Unit	64	79
Total	**655**	**727**

Se poate remarca o corelare între mărimea statelor membre și numărul de notificări, conform căreia statele membre mai mari notifică, în general, mai mult decât cele mici și mijlocii. Această situație poate fi explicată parțial prin existența unui număr mai mare de autorități regionale și locale care au obligația de a notifica proiectele de reglementări tehnice. Cu toate acestea, nu aceasta este întotdeauna explicația respectivei situații: de exemplu, în unele cazuri, unele state membre mijlocii au notificat mai mult decât unele state membre mai mari.

La fel ca în perioada de raportare precedentă, sectorul construcțiilor a înregistrat din nou cel mai mare număr de notificări în cursul perioadei de raportare. Numeroase măsuri privesc eficiența energetică a clădirilor și structurilor din beton, pavajul rutier și materialele de construcție, precum și protecția clădirilor împotriva incendiilor.

La fel ca în perioada de raportare precedentă, acest sector a fost urmat, din nou, de notificările din **domeniul produselor agricole, pescărești și de acvacultură și alte produse alimentare**. În această categorie, o serie de măsuri au vizat igiena produselor alimentare, compoziția și etichetarea produselor alimentare și a băuturilor, ambalajele alimentare, prețul

minim al băuturilor alcoolice, compoziția și comercializarea băuturilor alcoolice și nealcoolice, marcajele de calitate și de origine.

Numeroase notificări au fost efectuate, de asemenea, în **sectorul telecomunicațiilor** [echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații, interfețele radio, hardware și software pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor colectate prin mecanisme electronice instalate la bordul vehiculelor (cutie neagră)].

O serie de notificări au vizat produsele și serviciile de **jocuri**.

În fine, s-au efectuat o serie de notificări referitoare la **sectorul mediului** (în special ambalaje și deșeuri de ambalaje, produse reciclabile, prelucrarea deșeurilor biodegradabile) (a se vedea anexa 2.3).

► **Probleme abordate de Comisie în reacțiile sale**

În domeniile **nearmonizate** care, în absența legislației secundare, se află sub rezerva respectării articolelor 34-36 (libera circulație a mărfurilor) și 49-56 (dreptul la stabilire și libertatea de a presta servicii) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, reacțiile Comisiei au fost menite să atragă atenția statelor membre asupra potențialelor obstacole în calea schimburilor comerciale după evaluarea necesității și a proporționalității măsurii în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție. Prin urmare, Comisia a urmărit să asigure respectarea acestor principii și, în plus, a invitat în continuare statele membre să insereze clauze de recunoaștere reciprocă în fiecare proiect de reglementare tehnică care nu face parte din domeniul armonizat.

Atunci când măsurile naționale se încadrează parțial în **domeniile armonizate**, reacțiile au avut rolul de a garanta că măsurile naționale au fost compatibile cu legislația secundară a UE.

- În perioada 2014-2015, statele membre au notificat 303 (151 în 2014 și 152 în 2015) de proiecte de reglementări tehnice în domeniul **construcțiilor**. Aceste proiecte au vizat toate tipurile de produse pentru construcții, printre altele, poduri și structuri rutiere din beton, învelitori de acoperișuri înclinate pentru clădiri, echipamente de stingere a incendiilor și de salvare, echipamente de izolare termică, materiale de umplere sintetice, structuri din beton, instalații electrice fixate pe și în structuri din beton, materiale metalice în contact cu apa potabilă.

  În special, Comisia a examinat proiectele de reglementări tehnice de stabilire a cerințelor tehnice sau a încercărilor suplimentare pentru produsele pentru construcții care ar obstrucționa libera circulație a produselor purtând marcajul CE. Proiectele notificate au fost analizate în principal în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului[20].

  Comisia a examinat proiectul de legislație care interzice instalarea cuptoarelor cu petrol fosil și a cuptoarelor cu gaz natural în clădirile noi, cu excepția cazului în care cuptoarele cu petrol și gaze utilizează numai energie din surse regenerabile. Proiectul notificat a fost examinat în temeiul Directivei 2009/142/CE privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși (DGA)[21] și al Directivei 92/42/CEE privind

[20] Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, JO L 88, 4.4.2011, p. 5-43.

[21] Directiva 2009/142/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși, JO L 330, 16.12.2009, p. 10-27.

cerințele de randament pentru cazanele noi de apă caldă cu combustie lichidă sau gazoasă[22].

Reglementările tehnice referitoare la eficiența energetică a clădirilor au fost evaluate în temeiul Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică[23], al Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor[24] și al Directivei 2009/125/CE de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic[25].

De asemenea, Comisia a examinat proiectele legislative privind cerințele pentru echipamentele de comunicații pe autostradă. Proiectul notificat a fost examinat în temeiul Directivei 1999/5/CE[26], al Directivei 2006/95/CE[27] și al Directivei 2004/108/CE[28].

- În **sectoarele agricole, pescărești și alimentare**, din 2014 până în 2015, statele membre au semnalat 266 (133 în 2014 și 133 în 2015) de proiecte de reglementări tehnice. Aceste proiecte au vizat, printre altele, materialele care intră în contact cu produsele alimentare, băuturile energizante, acizii grași trans în produsele alimentare, vinurile și băuturile spirtoase, mărcile de calitate pentru produse alimentare, bunăstarea animalelor și comercializarea produselor din blană.

  Anumite state membre au notificat proiecte de regulamente de instituire a mărcilor care fac legătura între calitatea unui produs și originea sa. Aceste notificări au fost examinate în temeiul dispozițiilor Tratatului privind libera circulație a mărfurilor și ale Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare[29].

  În perioada relevantă, Comisia a examinat mai multe notificări privind igiena produselor alimentare și a emis avize detaliate și observații privind conformitatea acestora cu Regulamentul (CE) nr. 852/2004 privind igiena produselor alimentare[30], Regulamentul (CE) nr. 853/2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se

---

22 Directiva 92/42/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind cerințele de randament pentru cazanele noi de apă caldă cu combustie lichidă sau gazoasă, JO L 167, 22.6.1992, p. 17-28.

23 Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE, JO L 315, 14.11.2012, p. 1-56.

24 Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor, JO L 153, 18.6.2010, p. 13-35.

25 Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic, JO L 285, 31.10.2009, p. 10-35.

26 Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora. JO L 91, 7.4.1999, p. 10-28.

27 Directiva 2006/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele electrice destinate utilizării în cadrul unor anumite limite de tensiune, JO L 374, 27.12.2006, p. 10-19.

28 Directiva 2004/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică, JO L 390, 31.12.2004, p. 24-37.

29 Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare, JO L 343, 14.12.2012, p. 1-29.

30 Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare, JO L 139, 30.4.2004, p. 1-54.

aplică alimentelor de origine animală[31] și Regulamentul (CE) nr. 854/2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman[32].

Alte notificări s-au referit la etichetarea produselor alimentare, iar Comisia a evaluat compatibilitatea lor cu Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare,[33] în special cu dispozițiile privind declarațiile nutriționale sau alte dispoziții sectoriale specifice în materie de informare a consumatorilor[34].

- În sectorul **serviciilor societății informaționale** s-au efectuat 69 de notificări (25 în 2014 și 44 în 2015). Numeroase notificări au fost emise în domeniul jocurilor de noroc, în timp ce altele s-au referit, printre altele, la drepturile de autor în mediul digital, la serviciile mass-media audiovizuale la cerere, la comerțul electronic, la semnătura electronică și la alte servicii de încredere.
- În sectorul **serviciilor de metrologie** s-au efectuat 67 de notificări (37 în 2014 și 30 în 2015). Aceste proiecte se refereau la diverse tipuri de dispozitive de măsurare, cum ar fi contoarele de gaz, electricitate și căldură, taximetrele sau refractometrele prismatice și au prevăzut cerințe specifice pe care aceste instrumente trebuie să le îndeplinească. Notificările cu privire la contoarele de gaz, electricitate și căldură și la taximetre au fost analizate în principal în conformitate cu Directiva 2004/22/CE privind mijloacele de măsurare[35]. Noutatea a constat în proiectele privind noi sisteme de contorizare inteligentă care intră, de asemenea, sub incidența Directivei 2004/22/CE și care sunt destul de complexe datorită necesităților legate de combinarea unor elemente de inginerie cu aspecte legate de TI și comunicare, de protecția datelor și securitate.
- În sectorul **produselor chimice**, Comisia a primit 69 de notificări (33 în 2014 și 36 în 2015). Majoritatea notificărilor au privit produse biocide, îngrășăminte, produse de protecție a plantelor și produse care intră în domeniul de aplicare al REACH și au fost analizate în principal în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea

---

31 Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală, JO L 139, 30.4.2004, p. 55-205.

32 Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman, JO L 139, 30.4.2004, p. 206-320.

33 Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directiva 87/250/CEE a Comisiei, a Directiva 90/496/CEE a Consiliului, a Directiva 1999/10/CE a Comisiei, a Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și Regulamentul (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 304, 22.11.2011, p. 18-63.

34 Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului, JO L 354, 28.12.2013, p. 1–21.

35 Directiva 2004/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind mijloacele de măsurare, JO L 135, 30.4.2004, p. 1-80.

substanțelor chimice („REACH”)[36], Regulamentul privind produsele biocide[37] și Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar[38].

- În **sectorul mediului**, Comisia a examinat 86 de proiecte de regulament (42 în 2014 și 44 în 2015). Unele dintre proiectele notificate au vizat deșeurile de ambalaje și au ridicat probleme de compatibilitate cu legislația armonizată a UE, în special Directiva 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje[39] (de exemplu, în ceea ce privește cerințele de interzicere a pungilor de transport din plastic subțiri) și cu articolele 34-36 din TFUE pentru aspectele nearmonizate (de exemplu, în ceea ce privește clauza de recunoaștere reciprocă sau utilizarea de standarde naționale pentru pungile din plastic de unică folosință sau căni, pahare și farfurii din plastic de unică folosință).

Procedura de notificare a permis, de asemenea, intervenția Comisiei în sectoarele în care era prevăzută o armonizare la nivelul UE și a împiedicat statele membre să introducă măsuri naționale contradictorii. În temeiul articolului 6 alineatul (3) și alineatul (4) din Directiva privind transparența pieței unice, Comisia a solicitat statului membru care face notificarea să amâne adoptarea unor proiecte de legislație notificate pentru o perioadă de douăsprezece luni de la data notificării în următoarele domenii: semnăturile electronice, arhivarea electronică, livrarea electronică înregistrată, marcarea temporală electronică și serviciile de certificare (notificarea 2013/584/B și 2013/585/B) și cerințele pentru lapte și produse lactate, înghețată și grăsimi și uleiuri comestibile (notificarea 2015/169/CZ).

Astfel, Directiva privind transparența pieței unice contribuie la evitarea fragmentării pieței unice în domenii în care armonizarea este prevăzută sau în curs de desfășurare și are drept obiectiv să ofere mai multă certitudine și stabilitate pentru operatorii economici în ceea ce privește cadrul juridic.

► Exemple pozitive care arată impactul Directivei privind transparența pieței unice

- În 2014, Comisia a emis un aviz detaliat privind o notificare italiană legată de un logo regional care stabilea legătura dintre originea unei game largi de produse și calitatea acestora. Comisia a argumentat că această măsură ar contraveni articolului 34 din TFUE, întrucât ea ar fi putut să încurajeze consumatorii să cumpere produse naționale în detrimentul celor importate. În urma unui dialog, autoritățile italiene au îndepărtat barierele eliminând trimiterea la originea produselor vizate de proiectul notificat.
- În 2014, Ungaria a notificat un proiect de măsură de stabilire de inspecții pentru a se asigura că operatorii au plătit TVA-ul pentru vinurile fără indicație geografică comercializate în Ungaria. Aceste inspecții au fost supuse plății unei taxe. Comisia a emis un aviz detaliat, susținând că plata unei taxe de inspecție a TVA este în

[36] Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, JO L 396, 30.12.2006, p. 1-849.

[37] Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide, JO L 167, 27.6.2012, p. 1-123.

[38] Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului, JO L 309, 24.11.2009, p. 1-50.

[39] Directiva 94/62/CE a Consiliului și a Parlamentului European din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, JO L 365, 31.12.1994, p. 10-23.

contradicție cu Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole[40]. În urma adoptării măsurii de către autoritățile maghiare, Comisia a demarat o anchetă care a fost în cele din urmă închisă din cauza faptului că actul atacat a încetat să producă efecte de la 31 iulie 2017 (din cauza faptului că nu a fost extins de către autoritățile maghiare). Prin urmare, procedura de notificare s-a dovedit utilă în identificarea unui obstacol în calea comerțului care a fost în final înlăturat prin intermediul unei anchete.

- În 2015, autoritățile franceze au notificat Comisiei un proiect de măsură care definește un marcaj ce urmează a fi utilizat pe produse industriale și artizanale protejate prin indicații geografice. Comisia a emis un aviz detaliat pe motiv că stabilirea siglei respective, care consta într-o linie albastră și roșie în jurul inițialelor „IG" [indicație geografică], cu mențiunea „FRANȚA", era susceptibilă să constituie o măsură cu efect echivalent în temeiul articolului 34 din TFUE. În special, Comisia a considerat că această siglă franceză care subliniază originea produselor în cauză ar depăși obiectivul specific de a autentifica originea locală sau regională a unui produs și, prin urmare, ar putea încuraja consumatorii să cumpere produsele care poartă această siglă, cu excluderea produselor provenind din alte state membre. Autoritățile franceze au luat în considerare aceste obiecții și au modificat proiectul de siglă într-un mod care a fost acceptat de către Comisie.
- În 2015, Franța a notificat un proiect de reglementare tehnică de stabilire a performanței preconizate a echipamentelor individuale de protecție (EIP) utilizate pentru a proteja operatorii și lucrătorii de produse sintetizate de protecție a plantelor și a propus teste corespunzătoare. Comisia a emis un aviz detaliat în care și-a exprimat preocupările cu privire la clauza de recunoaștere reciprocă inclusă în proiectul notificat. Conform proiectului notificat, orice alte mijloace ar putea fi utilizate pentru a demonstra că combinezoanele respectă cerințele esențiale de sănătate și siguranță ale Directivei 89/686/CEE a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentul individual de protecție[41] (Directiva PPP), cu condiția ca aceste mijloace să garanteze un nivel de protecție pentru operatori și lucrători similar cu cel prevăzut de cerințele privind condițiile de încercare și informațiile descrise în proiectul francez. Comisia a fost de părere că această dispoziție face ca cerințele privind informațiile și condițiile de încercare prevăzute de textul notificat să devină obligatorii, cu încălcarea articolului 4 alineatul (1) din Directiva EIP: „*Statele membre nu pot să interzică, să limiteze ori să împiedice introducerea pe piață a EIP sau a componentelor EIP care se conformează dispozițiilor prezentei directive și care poartă marcajul CE, fapt care atestă conformitatea lor cu prezenta directivă, inclusiv respectarea procedurilor de certificare prevăzute la capitolul II.*" Autoritățile franceze au modificat textul în consecință, pentru a răspunde preocupărilor exprimate de Comisie.
- În 2014, Regatul Unit a notificat un proiect conform căruia echipamentele de comunicații pe autostradă ar trebui să respecte Directiva privind joasa tensiune (Directiva LVD)[42], Directiva privind echipamentele radio și terminalele de

[40] Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului, JO L 347, 20.12.2013, p. 671-854.

[41] Directiva 89/686/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentul individual de protecție, JO L 399, 30.12.1989, p. 18-38.

[42] Directiva 2014/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor electrice destinate utilizării în cadrul unor anumite limite de tensiune, JO L 96, 29.3.2014, p. 357-374.

telecomunicații (Directiva R&TTE)[43] și Directiva privind compatibilitatea electromagnetică (Directiva CEM)[44] și, în plus, o serie de standarde armonizate voluntare. Comisia a emis un aviz detaliat prin care a reamintit faptul că, în cazul în care produsele intră în domeniul de aplicare al legislației de armonizare specifice la nivelul UE care prevede marcajul CE (cum ar fi LVD, CEM și R&TTE), ele trebuie să respecte legislația respectivă și nu trebuie să facă obiectul acestor dispoziții din proiectul notificat care reglementează aceleași riscuri. Regatul Unit a modificat proiectul de lege, eliminând toate obligațiile de a se conforma standardelor armonizate voluntare în temeiul directivelor privind marcajul CE din întregul proiectul notificat.

► Cele mai abordate bariere

Unul dintre scopurile Directivei privind transparența pieței unice este de a permite identificarea domeniilor în care se întâlnesc în mod recurent obstacole în calea liberei circulații a mărfurilor și a liberei prestări a serviciilor societății informaționale și detectarea nevoilor de armonizare, cu scopul de a asigura o mai bună funcționare a pieței unice[45].

În acest sens, Comisia a constatat că, în perioada care a făcut obiectul analizei mai multe obstacole recurente în proiectul de lege notificat, dintre care cele mai relevante sunt menționate mai jos.

Clauze de recunoaștere reciprocă

Comisia a reacționat în mod frecvent la notificări ale unor proiecte de reglementări tehnice în care clauza de recunoaștere reciprocă nu era inclusă sau nu era redactată în conformitate cu standardul stabilit în „*Comunicarea interpretativă privind facilitarea accesului produselor pe piețele altor state membre: aplicarea practică a recunoașterii reciproce*” (2003/C 265/02). Unele state membre au justificat absența clauzei de recunoaștere reciprocă din proiectele lor pe baza includerii unei clauze de recunoaștere reciprocă generale în legislația de bază. Cu toate acestea, în aceste cazuri, Comisia a recomandat statelor membre care emit notificarea să includă în proiectele notificate o trimitere directă la clauza de recunoaștere reciprocă din legislația de bază pentru a asigura securitatea juridică necesară pentru operatorii economici.

Tehnică de redactare juridică neadecvată - repetarea dispozițiilor regulamentelor UE

Una dintre cele mai frecvente probleme abordate de Comisie în avizul detaliat emis în baza reglementărilor UE aplicabile în domeniul igienei produselor alimentare a fost o practică prin care proiectele de reglementări tehnice notificate repetau, de multe ori parțial și incomplet, dispozițiile prevăzute în reglementările aplicabile ale UE. În conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, regulamentul are aplicabilitate generală, este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre (articolul 288 din TFUE). Astfel, statele membre nu pot să stabilească norme în domeniul reglementat de legislația UE direct aplicabilă, nici chiar identice, deoarece acestea ar interfera cu aplicarea corectă a legislației UE și ar provoca incertitudine în ceea ce privește aplicarea integrală a legislației UE relevante.

---

43 Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora, JO L 91, 7.4.1999, p. 10-28

44 Directiva 2004/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică și de abrogare a Directivei 89/336/CEE, JO L 390, 31.12.2004, p. 24-37.

45 A se vedea considerentul 15 din Directiva privind transparența pieței unice.

Punerea incorectă în aplicare a exceptărilor prevăzute în normele privind igiena alimentară

O serie de încălcări potențiale au fost, de asemenea, identificate în ceea ce privește punerea în aplicare de către statele membre care transmit notificarea a excepțiilor și clauzelor de flexibilitate cuprinse în cele trei regulamente [de exemplu, articolul 1 alineatele (3) și (5) și articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 de stabilire a normelor specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală]. Statele membre au aplicat incorect sau în mod abuziv aceste derogări.

Bariere nejustificate legate de serviciile societății informaționale

În domeniul serviciilor societății informaționale, Comisia a identificat probleme recurente în proiectele privind jocurile de noroc notificate. Aceste negocieri au avut drept rezultat emiterea a 14 avize detaliate (6 în 2014 și 8 în 2015), ale căror principale motive au vizat restricțiile nejustificate sau disproporționate din calea liberei prestări a serviciilor și a libertății de stabilire în temeiul articolelor 49 și 56 din TFUE. De exemplu, Comisia a făcut observații privind condițiile de acordare a licențelor și a monopolului pentru operatorii de jocuri de noroc, cerințele de stabilire într-un anumit stat membru a prestatorului de servicii sau a infrastructurii TIC a acestuia sau cu privire la blocarea site-urilor web.

Alte probleme recurente în avizele detaliate în materie de jocuri de noroc s-au referit la conformitatea cu Directiva 95/46/CE privind protecția datelor, restricțiile asupra liberei circulații a mărfurilor (articolul 34-36 din TFUE) și legislația secundară referitoare la produse, cum ar fi Regulamentul (CE) nr. 765/2008 privind comercializarea produselor, acreditarea și supravegherea pieței, Directiva 2006/42/CE privind echipamentele tehnice, Directiva 1999/5/CE privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații, Directiva 2014/30/UE privind compatibilitatea electromagnetică și Directiva 2014/35/UE privind joasa tensiune. De exemplu, Comisia și-a exprimat îngrijorarea cu privire la impunerea marcajului CE, evaluarea de către organismele de evaluare a conformității sau nerecunoașterea organismelor de evaluare a conformității străine.

Standarde - obligativitatea acestora, impunerea de metode de încercare suplimentare

O altă problemă recurentă este o practică prin care legislația națională urmărește să impună obligativitatea standardelor europene armonizate voluntare prin includerea lor în legislația națională.

În acest context, în temeiul directivelor de tip „noua abordare", numai „*cerințele esențiale*" enumerate în directivele de armonizare sunt obligatorii. Standardele armonizate europene sunt un mijloc de a garanta prezumția de conformitate cu cerințele esențiale obligatorii și, prin urmare, ar trebui să rămână voluntare.

Această practică a statelor membre ar crea bariere în calea comerțului în cadrul pieței interne, deoarece produsele care respectă cerințele esențiale ale directivelor de tip „noua abordare", dar nu și standardele europene armonizate, nu pot circula liber în statul membru în cauză.

În plus, unele state membre au intenționat să dezvolte și să impună obligativitatea unor metode de încercare suplimentare (nestandardizate), în plus față de cele prevăzute de standardele armonizate, deși statele membre nu pot impune metode naționale suplimentare, ținând seama de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și de legislația primară și secundară a UE. Procedurile naționale (chiar și voluntare) legate de verificarea/testarea unor caracteristici nearmonizate în standardele armonizate nu sunt, prin urmare, permise.

Toate aceste practici recurente au fost discutate cu statele membre în cadrul Comitetului permanent pentru reglementările tehnice, care se reunește de două ori pe an. În plus, aceste practici recurente vor fi, de asemenea, discutate în cadrul reuniunilor bilaterale cu statele membre privind conformitatea.

► **Reacţii**

Directiva privind transparența pieței unice permite schimbul formal și structurat de informații între statele membre și Comisie și între statele membre în momentul evaluării proiectelor notificate. Intensitatea acestui schimb de informații este demonstrată de numărul ridicat de reacții trimise de către Comisie și de către statele membre la notificările și la răspunsurile oferite de statele membre care transmit notificarea, precum și de schimbul ulterior de mesaje. Datorită acestui schimb de informații, statele membre au, de asemenea, posibilitatea să determine gradul de compatibilitate al proiectelor notificate cu legislația Uniunii Europene. Atunci când este necesar, serviciile Comisiei se reunesc, de asemenea, la nivel de experți cu reprezentanți ai statelor membre pentru a clarifica chestiunile nesoluționate. De asemenea, Comisia poate trimite statelor membre solicitări de informații suplimentare în vederea clarificării domeniului de aplicare al reglementărilor tehnice notificate.

Intensitatea acestui dialog este prezentată în tabelul de mai jos, care indică numărul de notificări pentru fiecare stat membru, pentru fiecare an din perioada luată în considerare, precum și observațiile și avizul detaliat emise de Comisie cu privire la acele notificări[46].

[46] Acest tabel utilizează o metodologie diferită de restul raportului pentru calcularea numărului de avize detaliate și al observațiilor formulate de către Comisie. În timp ce restul raportului se referă la avizele detaliate și la observațiile formulate în cursul perioadei relevante (2014 și 2015), tabelul se referă la avizele detaliate și observațiile formulate cu privire la notificările efectuate în 2014 și 2015. Prin urmare, tabelul cuprinde avize detaliate și observații emise la începutul anului 2016 pentru notificări efectuate la sfârșitul anului 2015. În mod similar, tabelul nu include avize detaliate și observații emise la începutul anului 2014 pentru notificări efectuate la sfârșitul anului 2013.

State membre	2014			2015		
	Notificări	Comentarii	A.D.	Notificări	Comentarii	A.D.
Austria	38	10	2	43	14	1
Belgia	20	3	2	20	1	2
Bulgaria	6	0	1	13	1	4
Croația	10	2	1	4	2	0
Cipru	14	5	2	3	1	0
Republica Cehă	26	4	0	37	11	6
Danemarca	29	6	3	39	5	4
Estonia	18	9	0	17	3	2
Finlanda	34	2	1	37	13	2
Franța	49	15	5	69	8	15
Germania	50	6	5	61	7	4
Grecia	7	3	0	8	3	3
Ungaria	24	10	5	22	5	3
Irlanda	6	2	1	2	0	1
Italia	29	7	4	20	2	4
Letonia	15	2	2	21	3	2
Lituania	4	3	7	8	1	9
Luxemburg	2	0	0	1	0	0
Malta	5	3	1	1	1	0
Țările de Jos	59	11	0	44	5	2
Polonia	25	3	3	36	8	2
Portugalia	7	4	2	22	4	3
România	24	11	3	17	9	2
Slovacia	23	7	2	35	9	2
Slovenia	8	1	2	6	1	1
Spania	21	9	3	30	8	4
Suedia	38	6	1	32	6	0
Regatul Unit	64	9	4	79	10	4
Total	**655**	**153**	**62**	**727**	**141**	**82**

În perioada examinată, Comisia a emis 141 de avize detaliate (60 din 2014, 81 din 2015), ceea ce reprezintă 10,2 % din numărul total de proiecte notificate de către statele membre în perioada de raportare. Această cifră indică o scădere cu 10 % a numărului de avize detaliate emise de Comisie comparativ cu perioada anterioară de doi ani. La rândul lor, statele membre au emis 131 de avize detaliate (64 din 2014 și 67 din 2015), ceea ce reprezintă o scădere în comparație cu cei doi ani anteriori (157 de avize detaliate). Din cele 589 de observații emise în perioada de raportare (634 au fost făcute în cursul celor doi ani precedenți), 352 au fost făcute de către Comisie (161 în 2014 și 191 în 2015) și 237 de către statele membre (112 în 2014 și 125 în ceea ce privește notificările din 2015) (a se vedea anexele 2.4 și 2.6).

Tabelul de mai jos prezintă numărul de reacții (avize detaliate și observații) emise de fiecare stat membru în perioada de raportare. Cifrele din tabel oferă câteva indicații cu privire la participarea statelor membre în cadrul dialogului declanșat de notificare și la interesele specifice ale anumitor state membre ale căror reacții adverse sunt mai concentrate în sectoare specifice. Austria, Franța, Germania, Italia, Polonia, Spania și Regatul Unit sunt printre cele mai active state membre. O analiză a reacțiilor per stat membru și per sector de activitate prezintă interesul special al Austriei, Franței, Italiei, Slovaciei și Spaniei pentru agricultură, pescuit și sectorul produselor alimentare; al Germaniei pentru sectorul telecomunicațiilor; al

Poloniei pentru sectorul mecanicii; și al Maltei pentru echipamentele casnice și de agrement (legate, în cea mai mare parte, de mașinile de jocuri de noroc).

	Construcții	Produse agricole, pescărești și alimentare	Transport	Energie, Minerale, Lemn	Telecom	Mecanică	98/48/CE Servicii	Mediu	Echipamente casnice și de agrement	Produse farmaceutice și cosmetice	Produse chimice	Bunuri și produse diverse	Sănătate, echipamente medicale
Austria	2	10	1	1	0	5	1	3	3	2	2	1	0
Belgia	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Bulgaria	2	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	5	0
Croația	0	4	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Republica Cehă	0	8	0	0	0	2	0	0	0	0	0	5	0
Danemarca	0	4	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0
Estonia	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
Finlanda	0	2	0	3	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Franța	3	9	0	3	0	4	1	1	0	1	1	2	0
Germania	4	4	1	0	35	2	0	0	0	8	0	2	0
Grecia	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0
Ungaria	0	8	0	0	0	1	0	0	0	0	1	2	0
Irlanda	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0
Italia	0	11	2	0	2	1	0	1	0	0	2	6	0
Lituania	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0
Malta	0	0	0	0	0	0	1	0	10	0	0	0	0
Țările de Jos	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0
Polonia	6	5	1	0	0	10	0	2	0	0	3	8	0
Portugalia	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	5	0
România	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	5	0
Slovacia	0	13	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7	0
Slovenia	0	8	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Spania	3	25	0	1	0	0	0	1	0	0	0	7	0
Suedia	1	3	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0
Regatul Unit	2	4	0	1	0	1	0	4	0	1	2	6	0

Datorită accesului la toate notificările și mesajele schimbate în cadrul dialogurilor, statele membre pot utiliza Directiva privind transparența pieței unice ca instrument de referință. Aceasta le permite statelor membre să se inspire din ideile partenerilor lor pentru a soluționa problemele comune în ceea ce privește reglementările tehnice și să identifice dacă un proiect de reglementare tehnică poate constitui o încălcare a legislației europene.

În trei cazuri, Comisia a invitat statele membre în cauză să amâne adoptarea reglementărilor notificate cu un an începând de data primirii lor, deoarece existau activități de armonizare ale UE în curs în domeniul respectiv (a se vedea anexa 2.5).

1.6. Utilizarea procedurii de urgență

Dintr-un total de 1 382 de notificări, statele membre au depus 76 (40 în 2014 și 36 în 2015) de cereri pentru aplicarea procedurii de urgență în cazul proiectelor notificate. Comisia a confirmat condițiile stricte prevăzute de Directiva privind transparența pieței unice pentru ca procedura de urgență să se aplice, și anume circumstanțe serioase și neprevăzute referitoare în special la protecția sănătății și siguranță. Drept rezultat, utilizarea procedurii de urgență a fost refuzată în cazurile în care justificarea nu a fost stabilită în mod suficient sau s-a bazat pe motive strict economice sau pe întârzierile administrative naționale, precum și în cazurile în care nu s-a demonstrat existența niciunei circumstanțe imprevizibile. Procedura de urgență s-a considerat a fi justificată în 60 de cazuri (29 în 2014 și 31 în 2015), în special în ceea ce privește substanțele psihotrope, controlul narcoticelor, medicamentele, lupta împotriva

terorismului, armele de foc, pesticide, infectarea albinelor, interzicerea produselor dăunătoare sănătății și focurile de artificii (a se vedea anexa 2.7).

1.7. Notificarea „măsurilor de stimulare fiscală sau financiară”

În conformitate cu Directiva privind transparența pieței unice, statele membre trebuie să notifice stimulentele fiscale și financiare, și anume reglementările tehnice care sunt legate de măsuri fiscale sau financiare care afectează consumul de produse sau servicii, prin încurajarea respectării acestor reglementări tehnice. Specificitatea acestor reglementări tehnice constă în faptul că perioada de așteptare nu se aplică.

În perioada 2014-2015, statele membre au notificat 70 (35 în 2014 și 35 în 2015) de proiecte de reglementări ca fiind „*măsuri fiscale sau financiare*”. Comisia observă că legislația națională este adesea clasificată în mod eronat ca „*măsuri fiscale sau financiare*” în sensul Directivei privind transparența pieței unice atunci când respectiva legislație conține măsuri fiscale sau financiare, dar nu și stimulentul pentru a se conforma unor astfel de reglementări tehnice. În scopul de a ajuta statele membre să clasifice corect aceste reglementări tehnice, Comisia a comunicat statelor membre orientările privind definirea și notificarea „*măsurilor fiscale sau financiare*” în sensul Directivei privind transparența pieței unice.

1.8. Răspunsul la reacțiile Comisiei

În conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva privind transparența pieței unice, statele membre trebuie să raporteze cu privire la acțiunile pe care propun să le întreprindă ca răspuns la un aviz detaliat.

În perioada 2014-2015, raportul dintre numărul de răspunsuri date de statele membre și volumul avizelor detaliate emise de către Comisie a fost satisfăcător, dar ar putea fi îmbunătățit în continuare (o medie de 79 % de-a lungul perioadei). Numărul complet de răspunsuri satisfăcătoare a fost în concordanță cu ultimii doi ani (o medie de 56 % în perioada 2014-2015, în comparație cu 54 % în perioada 2012-2013) (a se vedea anexa 2.8).

În perioada luată în considerare, statele membre și-au retras 43 de proiecte de reglementări tehnice. În 12 cazuri (7 în 2014 și 5 în 2015), retragerea a fost urmată de emiterea unei reacții (aviz detaliat sau observații) din partea Comisiei. Unele dintre motivele acestor retrageri sunt, *inter alia*, introducerea de către statul membru care a transmis notificarea a unor modificări substanțiale ale proiectului de reglementare tehnică, ceea ce necesită o nouă notificare [articolul 5 alineatul (1) din Directiva privind transparența pieței unice] sau simpla decizie a autorităților naționale de a nu continua adoptarea proiectului de reglementare tehnică.

Pentru alte proiecte de reglementări tehnice notificate, dialogul este încă în curs de desfășurare.

1.9. Monitorizarea procedurii de notificare

Pentru toate celelalte cazuri în care încălcările potențiale ale dreptului pieței interne a UE nu au fost înlăturate în totalitate în cadrul procedurii de notificare, Comisia a efectuat investigații suplimentare, care în unele cazuri au condus în cele din urmă la inițierea unui dialog premergător constatării neîndeplinirii obligațiilor cu statele membre (așa-numitul „EU Pilot”) și, în unele cazuri, la proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor (articolul 258 din TFUE) cu privire la aspecte precum zahărul conținut pentru gemuri și dulceață și utilizarea denumirii rezervate „*marmeladă*”, calitatea și transparența lanțului de aprovizionare pentru uleiurile de măsline virgine, vinurile și băuturile spirtoase, etichetarea cărnii de vită în contextul unui sistem de calitate regional, jocurile de noroc online, calitatea combustibilului, aparatele pe bază de gaz, siguranța rutieră și ambalajele și deșeurile de ambalaje.

În perioada respectivă, Comisia a inițiat, de asemenea, cazurile EU Pilot și, după caz, proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor privind, printre altele, încălcarea obligațiilor prevăzute de Directiva privind transparența pieței unice. În toate aceste cazuri, Comisia a atras atenția autorităților naționale asupra obligației lor de notificare și de respectare a perioadei de așteptare prevăzute la articolul 6 alineatul (2) din Directiva privind transparența pieței unice. Comisia reamintește că CJUE a susținut că adoptarea reglementărilor tehnice în „*încălcarea obligației de notificare constituie un viciu de procedură substanțial de natură să determine inaplicabilitatea reglementărilor tehnice respective la persoane fizice*". În consecință, persoanele fizice pot recurge la instanțele naționale, care „*trebuie să refuze aplicarea unei reglementări tehnice naționale care nu a fost notificată în conformitate cu directiva*" (cauza C-194/94 CIA Security International, punctele 44, 48 și 54; Cauza-226/97 Lemmens, punctul 33; Cauza C-303/04 Lidl Italia, punctele 23, 24).

1.10. Schimburi structurate cu statele membre

Întâlnirile regulate ale Comitetului pentru Directiva privind transparența pieței unice au permis realizarea unor schimburi de opinii privind puncte de interes general, precum și privind aspecte specifice ale procedurii de notificare.

În ceea ce privește reglementările tehnice, discuțiile s-au referit, în special, la procedura de urgență din Directiva privind transparența pieței unice; accesul la documentele Comisiei în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei[47] și notificările confidențiale; obligația statelor membre de a comunica Comisiei textul final al unei reglementări tehnice notificate; evoluțiile în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la Directiva privind transparența pieței unice.

Pe baza cererilor formulate de statele membre și la inițiativa Comisiei de a oferi clarificări cu privire la unele bariere recurente sau cu privire noi acte legislative, Comisia a făcut o serie de prezentări referitoare la procedura de notificare pentru notificările din partea SEE și a Elveției; reglementările tehnice în domeniul substanțelor psihoactive; propunerea de regulament privind identificarea electronică și serviciile de asigurare a încrederii pentru tranzacțiile electronice pe piața internă; relația dintre REACH și Directiva privind transparența pieței unice; chestiunile legate de excluderea serviciilor de radiodifuziune din Directiva privind transparența pieței unice; clauza de recunoaștere reciprocă și articolele 34-36 din TFUE; Directiva privind calitatea combustibililor[48]; pachetul privind igiena alimentară[49]; Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje[50]; procedura de notificare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1169/2011[51].

---

47 Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO L 145, 31.5.2001, p. 43-48.

48 Directiva 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește specificațiile pentru benzine și motorine, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului în ceea ce privește specificațiile pentru carburanții folosiți de navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 93/12/CEE, JO L 140, 5.6.2009, p. 88-113.

49 Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare, JO L 139, 30.4.2004, p. 1-54; Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală, JO L 139, 30.4.2004, p. 55-205; Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a

Mai multe state membre au făcut prezentări privind bunele practici pentru notificările prezentate în conformitate cu Directiva privind transparența pieței unice.

De asemenea, au fost organizate seminarii în mai multe state membre, permițând un dialog direct între Comisie și autoritățile naționale implicate în procedura de notificare și ajutându-le pe acestea din urmă să se familiarizeze cu elementele tehnice ale procedurii de notificare.

Comisia a inclus prezentări privind aplicarea Directivei privind transparența pieței unice în ordinea de zi a reuniunilor de dialog privind conformitatea cu statele membre care sunt organizate ca urmare a angajamentului exprimat în Strategia privind piața unică.

1.11. Cererile de acces la documentele eliberate în temeiul Directivei privind transparența pieței unice

Din 2014 până în 2015, Comisia a primit 236 (98 în 2014 și 138 în 2015) de cereri de acces la documentele emise în cadrul Directivei privind transparența pieței unice. Cea mai mare parte dintre acestea se refereau la avizele detaliate și la observațiile prezentate de către Comisie. În 68 de cazuri, accesul la documentele solicitate a fost acordat. În alte cazuri, accesul la documente a fost refuzat sau parțial refuzat în timp ce dialogul cu statele membre, prin care se urmărea eliminarea obstacolului potențial din calea comerțului, era în curs de desfășurare.

1.12. Transparența

Transparența reprezintă o caracteristică fundamentală a procedurii de notificare. Site-ul internet public al TRIS este fereastra care asigură în mod constant că părțile interesate sunt informate cu privire la toate proiectele de reglementări tehnice în curs de elaborare de către statele membre și că există un dialog între părțile interesate și serviciile Comisiei, datorită noii funcționalități privind contribuția menționată la punctul 1.3.

Succesul site-ului internet public al TRIS este demonstrat de cifre:

- La sfârșitul anului 2015, existau 5 196 de abonați la lista de adrese din TRIS, comparativ cu 4 441 în 2013, cu o creștere de 17 % în perioada de raportare de doi ani;
- În perioada examinată, au fost efectuate 244 736 de căutări prin intermediul site-ul internet public al TRIS, comparativ cu 177 147 de căutări în perioada 2012-2013, cu o creștere de 38 %;
- De asemenea, accesul la notificări de către utilizatori a crescut de la 869 791 cazuri în 2013 la 1 203 299 până la sfârșitul anului 2015, ceea ce înseamnă o majorare de 38 %.

---

normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman, JO L 139, 30.4.2004, p. 206-320.

[50] Directiva 94/62/CE a Consiliului și a Parlamentului European din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, JO L 365, 31.12.1994, p. 10-23.

[51] Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei, JO L 304, 22.11.2011, p. 18-63.

3. CONCLUZIE

În cursul perioadei 2014-2015, utilitatea procedurii a fost din nou confirmată în ceea ce privește transparența, cooperarea administrativă și prevenirea barierelor tehnice de pe piața internă.

Politica preventivă și de colaborare în rețea a procedurii de notificare a redus riscul ca activitățile de reglementare naționale să fie desfășurate într-o manieră care ar putea crea bariere tehnice în calea liberei circulații a mărfurilor în cadrul unei piețe interne care evoluează rapid, dar care nu funcționează încă la întregul său potențial.

Se pot aduce în continuare îmbunătățiri la punerea în aplicare a procedurii, și anume în ceea ce privește numărul de notificări din partea unor state membre și respectarea obligațiilor de notificare. Un număr mai mare de notificări și o participare mai activă a statelor membre la procedură ar favoriza prevenirea apariției de noi bariere tehnice și detectarea problemelor sistemice în fiecare stat membru și în întreaga UE. Acest lucru ar contribui la dialogul cu Comisia și ar facilita o abordare mai bine orientată și mai eficientă a barierelor în calea comerțului din interiorul UE.

Numărul ridicat de avize detaliate și observații formulate în perioada de raportare demonstrează că există un risc sporit de fragmentare a pieței interne pentru mărfuri. În medie, 79 % din numărul avizelor detaliate emise de către Comisie au primit răspuns din partea statelor membre în cauză și au fost urmate de dialoguri pentru a înlătura eventualele incompatibilități cu legislația UE, evitându-se astfel proceduri de constatare a încălcării legislației.

Importanța Directivei privind transparența pieței unice este dovedită de interesul ridicat al părților interesate în cadrul procedurii de notificare, astfel cum s-a constatat, printre altele, în opinia exprimată prin intermediul platformei REFIT cu privire la directivă[52]. Acest interes crescând reflectă eforturile depuse pentru a îmbunătăți transparența și eficiența site-ului internet public al TRIS.

Procedura de notificare și-a confirmat, de asemenea, utilitatea prin faptul că a oferit posibilitatea de a identifica domenii în care armonizarea la nivelul UE ar putea fi o opțiune.

Atunci când aplică Directiva privind transparența pieței unice, Comisia acordă o atenție sporită principiului unei mai bune legiferări și nevoii de a menține un mediu favorabil competitivității economiei europene. Proiectele notificate sunt, în continuare, disponibile în format electronic, gratuit și în toate limbile oficiale ale UE, oferind astfel posibilitatea operatorilor economici și altor părți interesate să formuleze observații cu privire la acestea.

Se vor depune în continuare eforturi pentru a asigura un cadru juridic clar pentru operatorii economici, în vederea creșterii competitivității întreprinderilor europene în UE și în străinătate, ținând seama de legăturile dintre procedura de notificare și cea stabilită în Acordul privind barierele tehnice în calea comerțului (BTC) în contextul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC). Promovarea în continuare a Directivei privind transparența pieței unice și o punere în aplicare mai strictă a acesteia, împreună cu o legătură mai strânsă cu politicile ulterioare și cu măsurile legislative sunt esențiale pentru realizarea deplină a obiectivelor acesteia.

[52] https://ec.europa.eu/info/files/refit-platform-recommendations-internal-market-xii6a-single-market-transparency-directive_en